

Obrzęd chirotonii prezbitera

Po Hymnie Cherubinów kandydat do święceń jest przyprowadzany przez diakonów do królewskiej bramy, gdzie przejmują go kapłani. Wszystko odbywa się tak samo, jak podczas święceń diakonatu. Święconego także oprowadza się wokół ołtarza, śpiewając te same tropariony. Święcony klęka na oba kolana, położywszy skrzyżowane ręce i głowę na ołtarzu. Biskup kładzie skraj omoforionu na głowie święconego i błogosławi go trzykrotnie. Po wezwaniu kapłana oprowadzającego wokół ołtarza: **Bądźmy uważni!**, biskup kładzie rękę na głowie święconego i donośnie mówi:

Boska łaska, zawsze chorych uzdrawiająca i cierpiących niedostatek uzupełniająca, przez nasze ręce okazuje najpobożniejszego diakona *N.*, prezbiterym, pomódlmy się przeto za niego, aby zstąpiła nań łaska Najświętszego Ducha.

Duchowni stojący z prawej strony ołtarza śpiewają **Panie, zmiłuj się**, po czym to samo śpiewają stojący z lewej strony. Także chórzyci z obu chórów śpiewają **Kyrie, eleison** po trzy razy, powoli, aż biskup nie skończy odmawiać modlitwy. Biskup błogosławi trzykrotnie święconego, trzymając rękę na jego głowie. Protodiakon mówi cichym głosem: **Do Pana módlmy się. Biskup odmawia cicho modlitwę:**

Boże przedwieczny i nieskończony, starszy od wszystkiego, co istnieje, który godnością prezbitera uczciłeś w tym stopniu, uczyniwszy go godnym sprawowania słowo Twojej prawdy, sam, Władco wszystkich, i tego, którego zechciałeś przez nałożenie mych rąk uczynić prezbiterym, zachowaj w nieskalanym życiu i niezachwianej wierze, zechciej dać mu tę wielką łaskę Świętego Twego Ducha i okaż doskonałym Twoim sługą, we wszystkim podobającym się Tobie i daj mu godne życie z Twojej znanej mocy, dla tej wielkiej godności kapłańskiej. Albowiem Twoje jest panowanie i Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kapłan czyta w tym czasie cicho wielką ektenię: W pokoju do Pana módlmy się. **Kapłan:** Panie, zmiłuj się (na każde wezwanie jeden raz). O pokój z wysokości, O pokój całego świata, Za biskupa naszego *N.*, jego kapłaństwo, obronę, trwanie, pokój, zdrowie, jego zbawienie i za dzieło jego rąk, do Pana módlmy się. Za sługę Bożego *N.*, teraz wyświęcanego na kapłana i o jego zbawienie, do Pana módlmy się. Aby miłujący ludzi Bóg dał mu kapłaństwo czyste i nieskalane, do Pana módlmy się. O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się. Za to miasto. O wybawienie nas od wszelkiego utrapienia. Wspomóż, zbaw, zmiłuj się. Najświętszą, przeczystą, błogosławioną. **Kapłan:** Tobie, Panie.

Biskup trzymając rękę na głowie święconego, modli się:

Boże wielki w mocy i niezbadany w mądrości, przedziwny w radach, nad synami ludzkimi, sam, Panie, i tego, którego zechciałeś powołać na stopień prezbitera, napełnij darem Świętego Twego Ducha. Niech będzie godnym stać nieskalanym przed Twoim ołtarzem, głosić Ewangelię Twego królestwa, głosić słowo Twojej prawdy, ofiarować Tobie dary i ofiary duchowe, odradzać Twój lud przez kąpiel odrodzenia, aby i on spotkał w powtórny przyjsciu wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, Jednorodzonego Twego Syna, i otrzymał nagrodę dobrego ekonoma swego urzędu, z wielości Twojej łaskawości. Albowiem błogosławione jest i wysławione najczcigodniejsze i najwspanialsze Twoje imię, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Także podnoszą go i przynoszą epitachelion, a zdejmują z niego orarion. Biskup zakłada na niego epitachelion, mówiąc donośnie: Αξιος! Duchowieństwo śpiewa trzykrotnie Αξιος! i następnie chóry. Podają też biskupowi pas, biskup błogosławi, a wyświęcony całuje pas i rękę biskupa. Biskup mówi donośnie Αξιος! Duchowieństwo i chóry śpiewają jak wyżej. Tak samo postępuje się z felonionem i ze służebnikiem. Biskup za każdym razem śpiewa Αξιος!, co trzykrotnie powtarzają duchowni i chóry. Wyświęcony całuje omoforion i rękę biskupa, a następnie całuje w ramiona archimandrytów i innych kapłanów, i staje z kapłanami.

Po epiklezie biskup bierze święty chleb i odłamawszy kawałek kładzie na diskosie, i podaje wyświęconemu, mówiąc:

Przyjmij tę rękojmię i zachowaj ją nieskalaną, i nienaruszoną do ostatniego twego tchu, gdyż zdasz z tego rachunek w powtórny i budzącym bojaźń przyjsciu wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa.

Wyświęcony bierze cząstkę, całuje rękę biskupa i stojąc z boku świętego ołtarza, położywszy ręce na ołtarzu, odmawia Psalm 50. Gdy biskup ma powiedzieć Święte świętym, wtedy wyświęcony oddaje święty chleb, który biskup kładzie na świętym diskosie. Nowowyświęcony przyjmuje komunię jako pierwszy z kapłanów. On też odmawia modlitwę przed amboną.